

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 12. Papa Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Respondit S. Abbas; nihil in tanta re statuendum esse Summo Pontifice inconsulto. Rex consilium, quod ceperat, secundo Episcopis & Proceribus in Curia, Biturigis in Natali Domini anno millesimo centesimo quadragesimo quinto, celebrata, significavit, ubi Geofridus Episcopus Lingonensis tanta dicendi vi amissæ urbis jacturam & pericula inde nascitura suis auditoribus proposuit, ut omnibus lacrymæ suborirentur, hortatus ut arma ad expeditionem sacram pararent, Ducem Regem habituri, cujus exemplum haud dubie ad plurimos pertrahendos erat potentissimum. In hunc ergo finem alius Conventus Vezeliaci ad Festum Paschæ, quod non procul aberat, indicitur, in quo bellum sacrum solemniori ritu dehunciaretur, & interim Rex missis ad Papam nunciis, quid statutum fuisset, edocet. In illis Comitiis Bituricensibus Samson Archiepiscopus Remensis coronam Regi, ut in Festis solemnibus mos erat, porrexit, quare juribus suis detractum fuisse, Petrus Archiepiscopus Bituricensis apud Papam conquestus est.

§. XII.

Papa Romæ.

Inter hæc Eugenius Papa, Romanos rebelles ad officium compulsurus, Jor. *Chr. a. 31. 34.*
Hist. Eccles. Tom. XVII. C da-

Sæcul. XII.
 A.C. 1145.

Eug. ep. 8.

Sæcul. XII.
A.C. 1145. danum ipsorum, ut aiebant, Patricium, cum quibusdam Sectatoribus ejus, Communione Ecclesiæ privavit. Tum Tiburtinæ civitatis, cujus inveteratum in Romanos erat odium, milite usus, usque adeo pressit, ut pacem petere coacti sint; quam non nisi duris conditionibus concessit: Patricii officium & nomen abrogarent, Præfectum Urbis pristinæ Dignitati restituerent, & Senatorum auctoritatem a Pontifice totam proficisci, datis literis, profiterentur. Ita Romam rediit Eugenius, ubi ingenti lætitia exceptus est, quod omnium opinione maturius adesset. Venienti obviam processit populus, ramos manibus gestans, & genua cum Pontifex præteriret flectens. Tribus omnes cum vexillis suis exierant, ipsique Judæi cum Legis Libro, quem humeris impositum portabant, occurrunt. Eugenius Romæ Festum Nativitatis Domini anno millesimo centesimo quadragesimo quinto celebravit, Palatiumque Lateranense tenebat. Sed non diu ibi commorari licuit: cum enim Romani quotidie instarent, ut Urbem Tiburtinam destrueret, ne importunam postulationem ultra audire cogeretur, visum est trans Tiberim, videlicet, quod plurimi putant, ad Arcem S. Angeli, recedere.

*Cod. Vat.
ap. Baro.*

S. Ber-

S. Bernardus vero, cujus fama & re-
 verentia Romæ, postquam tanta in ob-
 sequium Innocentii Papæ effecisset, ma-
 xima erat, data ad cives Romanos Epi-
 stola, eos ad obediendum Eugenio Papæ
 permovere conatus est. Inprimis excu-
 sat, quod cum esset vilis & exiguus ho-
 mo, populo sublimi & illustri scribat.
Sed de causa, inquit, communi agitur, &
ubi Caput affligitur, omnia membra
dolent. Exprobrat deinde, quod suæ
 salutis immemores in Sedem Apostoli-
 cam inveherentur, propriam eminentiam
 & gloriam obfuscantes. Tum in me-
 moriam reducit, quantum malum Romæ
 in Schismate Anacleti grassatum fuerit,
 cum Ecclesiæ Urbis diriperentur, ac om-
 ni ornatu, thesauris, & redditibus pri-
 varentur. Ob oculos ponit, quam dire
 in illis turbis cives in cives, parentes in
 propinquos sævierint. Et tandem in
 peroratione hortatur, ut Deo, Apostolis,
 ceterisque Sanctis Præsidibus suis, re-
 conciliari satagerent.

Hæc Epistola S. Bernardi admodum
 pathetica est, atque in ea quæstionem
 contra Arnaldistas dissimulat, quibus, ut
 nobis videtur, istud opponendum erat,
 Principatum sæcularem cum potestate
 spirituali conjungi posse, & electum Ro-
 manum Pontificem simul legitimum Ur-
 bis Dominum esse. Sed nempe non ap-
 paret,

C 2

paret,

Sæcul. XII.

A.C. 1145.

ep. 143.

Sæcul. XII. A.C. 1145. paret, quemquam Constantini donationem illa ætate ut dubiam ad examen vocasse.

ep. 244.

S. Abbas Conrado Regi quoque scripsit, demonstrans oportere, ut maxima concordia inter Regnum & Sacerdotium vigeret, & exhortans; Ecclesiam defenderet, Romanorum vero insolentiam & temeritatem reprimeret.

§. XIII.

Episcopatus Tornacensis.

*Narrat.
Tornac.
Spicil. to. 12.
p. 483.*

Dum Eugenius Papa, trans Tiberim in tuto collocatus versatur, tandem causam de restituendo Episcopatu Tornacensi, tanto temporis spatio agitatum, definiit. Nam Canonici illius Ecclesiæ omnium ore edocti, quam alieno a pecuniæ cupiditate animo esset hic Pontifex, nuncios miserunt, qui eum negotii sui scientia necessaria instruerent, ipsiusque sententiam peterent. Ille respondit, facturum se, quæcunque Abbas Clavallensis suavisset. Itaque Canonici acceptas a S. Bernardo Epistolas per suos Legatos, quorum princeps Letbertus erat, Romam miserunt. Is omnibus causæ illius adjunctis Pontifici expositis supplex postulavit, ut sententiam pronuntiaret, cumque ille literas Letberto tradere pararet, quibus Tornacenses Episco-